

[Ministeren for offentlige arbejder.]

opnås sikkerhed imod, at sommerhusbebyggelsen også breder sig til den sydlige del, ligesom hensynet til radiostøjdæmpningen begrænser mulighederne for udflytning af gårdene, hvilket bidrager til at bevare øens særpræg.

Af *Ragnhild Andersen* til socialministeren (den 2. august 1960):

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at sikre, at folke- og invalidepensionisterne ikke får den pr. 1. oktober truende nedsættelse af deres pensioner, og for i det hele taget at forbedre deres forhold?“

Efter at julipristallet viste et fald på 4 points, er det meddelt offentligheden, at de mindrebemidlede folke- og invalidepensionister ene af alle grupper pr. 1. oktober i år skal afgive en portion reguleringstillæg. Det vil bevirke, at ægtepar over hele landet vil få nedsat pensionen med 8 kr. månedlig og enlige med 6 kr. i hovedstaden og købstæderne, i landkommunerne med 5 kr. månedlig.

Hertil kommer så yderligere et fald i henholdsvis invaliditetstillæg og ægteskabstillæg med 1 kr. pr. måned, ligesom ventetillæg, bistands- og plejetillæg vil blive nedsat med fra 1 kr. til 3 kr. månedlig.

Børnetillæggene vil ligesom lommepengene til pensionister på alderdomshjem blive nedsat med 1 kr., til børn under to år dog med 2 kr. pr. md.

Denne nedsættelse af de vanskeligt stillede pensionisters små indkomster må betegnes som helt igennem urimelig, når man ved, at detailpristallets fald i det væsentlige skyldes en skattelettelse, som ikke — eller så godt som ikke — kommer denne gruppe medborgere til gode. Derimod er forhøjelsen af brødpriiserne så lidt som den lovbestemte huslejestigning, der rammer pensionisterne særlig hårdt, ikke indregnet i det nye pristal. Alene huslejeforhøjelsen blev i fjor beregnet til at give en stigning med 2,3 points.

Heroverfor står det forhold, som kommunisterne har påvist i folketinget, at de velståendes folkepension (mindstepensionen) beregnes efter anderledes gunstige regler, nemlig i forhold til den stigende gennemsnits-

indkomst. For deres vedkommende, hvor pensionen til et 67-årigt ægtepar nu er oppe på 1 260 kr. årlig uanset indtægt, vil der altså ikke blive tale om nedsættelse af pensionen. Tværtimod vil denne gruppe — de bedst bemidlede ældre — kunne forvente en ny stigning af mindstepensionen pr. 1. april 1961.

På denne baggrund finder kommunisterne, at tiden må være inde til nu at gennemføre en almindelig forhøjelse af folke- og invalidepensionerne og en ophævelse af zonegrænserne og ikke til forringelser.

Med udsigten til en urimelig forværring af de mindrebemidlede pensionisters vilkår finder jeg anledning til at stille socialministeren det spørgsmål:

„Hvad agter ministeren at foretage sig for at sikre, at folke- og invalidepensionisterne ikke får den pr. 1. oktober truende nedsættelse af deres pensioner, og for i det hele taget at forbedre deres forhold?“

Med hensyn til de mange tusinde medborgere, der frygter en forringelse af deres vilkår, anmoder jeg ministeren om en hurtig besvarelse af mit spørgsmål.

Socialminister *Bomholts* svar (den 8. august 1960):

I besvarelse af det ærede medlem fru Ragnhild Andersens spørgsmål om, hvad jeg agter at foretage mig

„for at sikre, at folke- og invalidepensionisterne ikke får den pr. 1. oktober truende nedsættelse af deres pensioner, og for i det hele taget at forbedre deres forhold“;

skal jeg udtale, at spørgsmålet — som allerede offentligt meddelt — for tiden er genstand for nærmere overvejelser inden for regeringen.

Af *Sandau* til handelsministeren (den 4. august 1960):

„Mener handelsministeren, at det er foreneligt med monopollovens ånd og mening, at monopoltilsynet — uden at konstatere den liberale prisdannelse — genindfører højestepriser på rugbrød?“

I efteråret 1959 ophævede monopoltilsynet bestemmelsen om højestepriser på